

Iepazīsties ar situācijas aprakstu un veic uzdevumus!

Bauskā, kas atrodas 67 km attālumā no Rīgas, saplūst Mūsa un Mēmele, izveidojot Lielupi. Cauri pilsētai iet automaģistrāle A7, pa kuru notiek intensīva satiksme. Tranzīta satiksmes intensitāte ir trīs reizes lielāka par to mašīnu skaitu, kas šādam ceļam būtu optimāla. Statistika liecina, ka uz autoceļa A7 Rīga–Bauska–Lietuvas robeža no 2015. gada līdz 2021. gadam ir notikuši 276 ceļu satiksmes negadījumi. Arī iedzīvotāju pārvietošanās pilsētā ir apgrūtināša un nedroša. Automaģistrāle šķērso valsts nozīmes pilsētībūvniecības pieminekli – Bauskas pilsētas vēsturisko centru. Lai aktualizētu minēto problēmu, Bauskā tika organizēta konference. Satiksmes ministrs konferencē pauda, ka Bauskai ir labs potenciāls būt par attīstības, tūrisma un ekonomisko centru, pilsēta atrodas ekonomisko ceļu krustpunktā, kas rada problēmas, bet dod arī iespējas. Valdībā ir apstiprināts priekšlikums par apvedceļa būvniecību, lai transporta plūsmu veidotu apkārt Bauskai, tā neradot gaisa piesārņojumu, vibrācijas, trokšņus, kas ietekmē gan pilsētas iedzīvotāju dzīves kvalitāti, gan pilsētvidi kopumā.

Satiksmes ministrijas pārstāvis ieteica, ka jau tagad, negaidot apvedceļa izveidi, pilsētvides telpu var uzlabot ar salīdzinoši vienkāršiem un izmaksu ziņā nelieliem risinājumiem, radot gājējiem un velobraucējiem ērtu un drošāku vidi.

Teksts A

Sestās klases skolēns Roberts 2018. gada vasaras brīvlaiku pavadīja pie vectēva laukos. Viņi nolēma izremontēt viesistabu, tāpēc vispirms no sienām noņēma vecās tapetes. Tas bija piņķerīgs darbs, vajadzēja izmantot arī karstu ūdeni, lai mīkstinātu tapetes un līmi zem tām. Darba procesā atklājās, ka tās bija līmētas vairākos slāņos, apakšējo kārtu veidoja veci laikraksti. Tie bija nodzeltējuši, tomēr informāciju varēja salasīt. Roberta uzmanību piesaistīja laikraksta "Cīņa" nosaukuma treknie burti, kā arī tā izdošanas datums – 1961. gada 24. marts. Zēns sāka skaļi lasīt rakstu "Mūsu tradīcijas". Vectēvs klausījās mazdēla lasīto: "Partija māca mūs rūpīgi vērtēt pagātnes mantojumu, izmantot visu to, kas ir progresīvs un veicina mūsu augšupeju. Tas, kas neatbilst šīm prasībām, nav mums vajadzīgs, tas jāatmet. Par novecojušu, laika garam neatbilstošu ieražu atzīstama Līgo svētku jeb Jāņu svinēšana. Laikmetā, kad padomju cilvēks liek pamatus dižajai komunisma celtnei, nepareizi un nelietderīgi būtu celt godā pagānu ieražas. Darbaļaužu audzināšanai ir izmantojamas tikai progresīvas tradīcijas. Protams, ko svinēt un nesvinēt, ir katra pilsoņa personiskā darīšana. Bet valsts un sabiedrības atzinumu un atbalstu var izpelnīties tikai progresīvi jaunā laika svētki un svinības." Vectēvs aplūkoja laikrakstu un klusēdams devās pie plaukta paņemt vecu albumu. To pārlapodams, viņš Robertam parādīja kādu fotogrāfiju un sāka kavēties atmiņās: "Es gan neatceros, ka kādu gadu Līgo diena nebūtu svinēta. Jau mans tēvs – tavs vecvectētiņš Fricis –stāstīja, ka Ulmaņlaikos pakalnos tika iedegtas pūdeles, lai to gaisma apspīdētu tuvējo apkārtni, dotu svētību un pozitīvu enerģiju. Jāņabērni gājuši aplīgodami no mājas uz māju. Lai arī vēlāk padomju laikos sākās šo svētku svinēšanas apkarošana, ļaudis neievēroja partijas ieteikumus. Gāja jau jautri! Par to liecina arī šī fotogrāfija, vai ne?"